

41996A1023(02)

23.10.1996

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

C 313/12

**Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise väljaandmise
KONVENTSIOON,
mis on koostatud Euroopa Liidu asutamislepingu artikli K.3 alusel**

KÄESOLEVA KONVENTSIOONI KÕRGED LEPINGUOSALISED, Euroopa Liidu liikmesriigid,

VIIDATES Euroopa Liidu Nõukogu 27. septembri 1996. aasta aktile,

SOOVIDES tõhustada liikmesriikide vahelist õiguslast koostööd kriminaalküsimustes nii kohtumenetluse kui ka kohtuotsuse täitmise tasandil,

TÕDEDES väljaandmise tähtsust nende eesmärkide saavutamiseks õiguslalases koostöös,

RÕHUTADES, et liikmesriigid on huvitatud väljaandmismenetluste tõhustamisest ja kiire toimimise tagamisest, kuna nende valitsemise süsteem rajaneb demokraatlikel põhimõtetel ja nad tunnustavad 4. novembril 1950. aastal Roomas allkirjutatud inimõiguste ja põhivabaduste kaitse Euroopa konventsioonis ettenähtud kohustusi,

VÄLJENADES veendumust iga liikmesriigi kohtusüsteemi struktuuri ja toimimise tõhususes ja valmisolekus õiglase kohtumõistmise tagamiseks,

MÄRKIDES, et 10. märtsi 1995. aasta aktiga koostas nõukogu konventsiooni Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise väljaandmise lihtsustatud korra kohta,

ARVESTADES huvi Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise konventsiooni sõlmimise vastu 13. detsembri 1957. aasta väljaandmise Euroopa konventsiooni ja teiste asjakohaste jõusolevate konventsioonide täiendamiseks,

VÕTTES ARVESSE, et nende konventsioonide sätted on endiselt kohaldatavad kõikides küsimustes, mida käesolev konventsioon ei hõlma,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1

järgjärgulise kaotamise kohta konventsiooni osalisteks olevate liikmesriikide vahelistes suhetes nende ühispriiridel ja

Üldsätted

1. Käesoleva konventsiooni eesmärk on järgmiste õigusaktide sätete täiendamine ja Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise raken-damise hõlbustamine:

— 13. detsembri 1957. aasta väljaandmise Euroopa konvent-sioon (edaspidi väljaandmise Euroopa konventsioon),

— 27. jaanuari 1977. aasta terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsioon (edaspidi terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsioon),

— 19. juuni 1990. aasta Schengeni konventsioon, millega raken-datakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut kontrolli

— suhetes Beneluxi majandusliitu kuuluvate liikmesriikidega, Beneluxi lepingu esimene peatükk (27. juuni 1962. aasta leping väljaandmise ja kriminaalasjades osutatava vastastikuse õigusabi kohta Belgia Kuningriigi, Luksemburgi Suurhertsogi-riigi ja Madalmaade Kuningriigi vahel; viimati muudetud 11. mai 1974. aasta protokolliga).

2. Lõige 1 ei mõjuta liikmesriikide kahe- ja mitmepoolsete lepin-gute soodsamate sätete kohaldamist; samuti, väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 28 lõike 3 kohaselt, ei mõjuta see ka ühtsete või mõlemapoolsete õigusaktide alusel kokkulepitud väljaandmise korda, millega nähakse ette teatava liikmesriigi ter-ritooriumil väljaantud vahi alla võtmise määruse täideviimine teise liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 2

Õigusrikkumised, mille puhul õigusrikkuja antakse välja

1. Õigusrikkuja antakse välja, kui õigusrikkumise eest karistusena ettenähtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme ülemmäär on taotleva riigi seaduste alusel vähemalt 12 kuud või taotluse saanud riigi seaduste alusel vähemalt kuus kuud.

2. Väljaandmisest ei tohi keelduda sellel alusel, et taotluse saanud riigi seadused ei näe ette sama liiki vabadust piiravaid julgeolekumeetmeid kui taotleva riigi seadused.

3. Väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 2 lõiget 2 ja Beneluxi lepingu artikli 2 lõiget 2 kohaldatakse ka teatavate rahatraviga karistatavate õigusrikkumiste korral.

arvesse võtma informatsiooni, mis võib olla märgitud vahi alla võtmise määruses, samaväärse õigusliku toimega korralduses, väljaandmistootluse aluse isiku kohta tehtud süüdimõistvas otsuses ja väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 12 lõike 2 punktis b või Beneluxi lepingu artikli 11 lõike 2 punktis b ettenähtud avalduses õigusrikkumise kohta.

3. Artikli 18 lõike 2 kohasel teatamisel võib liikmesriik deklareerida, et ta jätab endale õiguse lõiget 1 mitte kohaldada või kohaldada seda teatavatel määratletud tingimustel.

4. Kui mis tahes isiku käitumine aitab kaasa ühisel eesmärgil tegutsevate isikute toimepandud ühele või mitmele õigusrikkumisele terrorismi (terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artiklite 1 ja 2 tähenduses), narkoäri, või muude elu, füüsilise puutumatuse või isikuvabaduse vastu suunatud organiseeritud kuritegevuse vormide või vägivallategude valdkonnas või kui see seab isikud kollektiivsesse ohtu ja selle eest karistusena ettenähtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme ülemmäär on vähemalt 12 kuud, peab lõike 3 kohase reservatsiooni teinud liikmesriik artikli 2 lõike 1 tingimuste kohaselt käsitlema seda käitumist väljaandmiseks alust andvana, isegi kui kõnealune isik ei ole osa võtnud asjassepuutuva(te) õigusrikkumis(t)e tegelikust täideviimisest; öeldu kehtib tahtliku kaasaaitamise kohta, kusjuures isik oli teadlik kas ühenduse eesmärkidest ja üldisest kriminaalsest tegevusest või ühenduse kavatsusest panna toime asjassepuutuvad õigusrikkumised.

Artikkel 3

Kuritegelik kokkulepe ja kuritegelik ühendus

1. Kui õigusrikkumine, mille alusel väljaandmist taotletakse, on taotleva riigi seaduste alusel liigitatav kuritegeliku kokkuleppe või ühenduse alla ja selle eest karistusena ettenähtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme ülemmäär on vähemalt 12 kuud, ei tohi väljaandmisest keelduda sellel alusel, et taotluse saanud riigi seaduste kohaselt samu asjaolusid seaduserikkumise ei käsitleta, eeldusel et pannakse toime:

a) terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artiklis 1 ja 2 märgitud üks või mitu õigusrikkumist;

b) mõni muu õigusrikkumine, mille eest karistusena ettenähtud vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme ülemmäär on vähemalt 12 kuud, ja kui see on seotud narkoäri või muude organiseeritud kuritegevuse vormidega või vägivalategudega elu, füüsilise puutumatuse või isikuvabaduse vastu või seab isikud kollektiivsesse ohtu.

2. Selleks et kindlaks määrata, kas kuritegelik kokkulepe või ühendus on seotud mõne käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b märgitud õigusrikkumisega, peab taotluse saanud riik

Artikkel 4

Korraldus vabadusekaotuse kohaldamiseks kohas, mis ei ole kinnipidamisasutus

Väljaandmisest kriminaalmenetluseks ei tohi keelduda sellel alusel, et väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 12 lõike 2 punkti a või Beneluxi lepingu artikli 11 lõike 2 punkti a kohaselt kohaldatakse väljaandmist taotleva riigi kohtuorgani korralduse alusel asjaomase isiku suhtes vabadusekaotust kohas, mis ei ole kinnipidamisasutus.

Artikkel 5

Poliitilised õigusrikkumised

1. Käesoleva konventsiooni kohaldamisel ei tohi taotluse saanud liikmesriik käsitleda ühtegi õigusrikkumist poliitilise õigusrikkumise, poliitilise õigusrikkumisega seotud õigusrikkumisena või poliitiliselt motiveeritud õigusrikkumisena.

2. Artikli 18 lõike 2 kohasel teatamisel võib iga liikmesriik deklareerida, et ta rakendab lõiget 1 ainult järgmiste õigusrikkumiste suhtes:

a) terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artiklites 1 ja 2 märgitud õigusrikkumised;

b) terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artiklites 1 ja 2 märgitud õigusrikkumiste toimepanemisele suunatud kuritegelikud kokkulepped ja ühendused, mis vastavad artikli 3 lõikes 4 kirjeldatud käitumise tunnustele.

3. Väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 3 lõike 2 ja terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artikli 5 sätteid ei mõjutata.

4. Terrorismi vastu võitlemise Euroopa konventsiooni artikli 13 kohased reservatsioonid ei ole kohaldatavad liikmesriikide vahelise väljaandmise suhtes.

Artikkel 6

Rahandusalased õigusrikkumised

1. Kui õigusrikkumine on seotud maksude, lõivude, tollimaksude või rahavahetustehingutega ja vastab taotluse saanud riigi seaduste kohaselt samalaadsele õigusrikkumisele, tuleb õigusrikkuja välja anda käesoleva konventsiooni, väljaandmise Euroopa konventsiooni ja Beneluxi lepingu tingimustel.

2. Väljaandmisest ei saa keelduda sellel alusel, et taotluse saanud riigi seadustega ei nähta ette sama liiki makse või lõivusid või maksude, lõivude, tollimaksude ja rahavahetustehingutega seotud sätteid kui taotleva riigi seadustega.

3. Artikli 18 lõike 2 kohasel teatamisel võib iga liikmesriik deklaroida, et ta annab õigusrikkuja välja seoses rahandusalaste õigusrikkumistega ainult sellise teo või tegevusetuse eest, mis võib kujutada endast aktsiisi-, käibe- või tollimaksu alast õigusrikkumist.

Artikkel 7

Kodanike väljaandmine

1. Väljaandmisest ei saa keelduda sellel alusel, et isik, kelle väljaandmist taotletakse, on taotluse saanud riigi kodanik väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 6 tähenduses.

2. Artikli 18 lõike 2 kohasel teatamisel võib iga liikmesriik deklaroida, et ta ei anna välja oma kodanikke või lubab väljaandmist ainult teatavatel eritingimustel.

3. Lõikes 2 märgitud reservatsioonid kehtivad viie aasta jooksul alates kuupäevast, millal asjaomane riik esimest korda rakendab käesolevat konventsiooni. Neid reservatsioone võib uuendada sama kestusega järjestikuste ajavahemike kaupa.

Hoiulevõtja teatab asjaomasele liikmesriigile reservatsiooni aegumisest kaksteist kuud enne aegumistähtaega.

Vähemalt kolm kuud enne iga viieaastase tähtaja möödumist teatab liikmesriik hoiulevõtjale, et ta jätab reservatsiooni samaks, muudab seda, lihtsustades väljaandmise tingimusi, või tunnistab selle kehtetuks.

Kui eelmises lõigus märgitud teatamist ei toimunud, teatab hoiulevõtja asjaomasele liikmesriigile, et tema reservatsiooni tähtaega käsitletakse automaatselt pikenenuna kuue kuu võrra ja enne selle tähtaja möödumist tuleb liikmesriigil sooritada teatamistoiming. Kui ka selle tähtaja möödudes teatamistoimingut ei sooritata, reservatsioon aegub.

Artikkel 8

Aegumine

1. Väljaandmisest ei saa keelduda sellel alusel, et taotluse saanud riigi seaduste kohaselt ei või isiku suhtes enam menetlust algatada või karistust täide viia.

2. Kui väljaandmise taotlus põhineb õigusrikkumistel, mis jäävad taotluse saanud liikmesriigi jurisdiktsiooni alla tema kriminaalseaduse alusel, võib see liikmesriik lõiget 1 mitte kohaldada.

Artikkel 9

Amnestia

Kui taotluse saanud riik on pädev menetlema õigusrikkumist oma kriminaalseaduse alusel ja õigusrikkumine, mille alusel väljaandmist taotletakse, kuulub selles riigis amnestia alla, väljaandmisest keeldutakse.

Artikkel 10

Õigusrikkumised, mis ei ole need õigusrikkumised, mille alusel taotletakse väljaandmist

1. Õigusrikkumiste puhul, mis pandi toime enne isiku üleandmist, ja mis ei ole need õigusrikkumised, mille alusel väljaandmist taotleti, võib ilma taotluse saanud riigi nõusolekuta:

a) välja antud isiku suhtes algatada kriminaal- ja kohtumenetlust, kui õigusrikkumine ei ole karistatav vabadusekaotusega;

b) välja antud isiku suhtes alгатada kriminaal- ja kohtumenetluse, kui kriminaalmenetlus ei too kaasa tema isikuvabadust piiravaid meetmeid;

c) välja antud isikut karistada või võtta tema suhtes meetmeid, kui karistus või meetmed ei too kaasa vabadusekaotust; karistuseks võib olla ka trahv või seda asendav meede, isegi kui see piirab isikuvabadust;

d) kui pärast üleandmist on isik selgesõnaliselt loobunud erikohustuse reegli kohaldamisega seotud eelistest teatavate tema üleandmisele eelnenud õigusrikkumiste suhtes, võib tema suhtes alгатada kriminaal- ja kohtumenetluse ja teda kohtuotsuse või vangistamiskäsu täitmiseks kinni pidada või võtta tema suhtes muid isikuvabadust piiravaid meetmeid.

2. Lõike 1 punktis d märgitud loobumisotsuse peab asjaomane isik esitama taotleva liikmesriigi pädevate kohtuorganite ees, see protokollitakse selle riigi õigusnormide kohaselt.

3. Iga liikmesriik peab võtma meetmeid selle tagamiseks, et lõike 1 punktis d märgitud loobumisotsuse väljaselgitamise tulemusena ilmneks selgesti, et asjaomane isik on andnud selle vabatahtlikult, olles teadlik kõikidest tagajärgedest. Selleks peab välja antud isikul olema õigus õigusalaselt nõustamisele.

4. Kui taotluse saanud liikmesriik on esitanud artikli 6 lõike 3 kohase deklaratsiooni, ei kohaldata käesoleva artikli lõike 1 punkte a, b ja c rahandusala õigusrikkumiste suhtes, välja arvatud artikli 6 lõikes 3 loetletud õigusrikkumised.

Artikkel 11

Taotluse saanud riigi nõusoleku eeldus

Iga liikmesriik võib artikli 18 lõikes 2 märgitud teatamisel või muul ajal deklareerida, et suhtes teiste sama deklaratsiooni teinud liikmesriikidega igal teataval väljaandmise juhul eeldatakse, et on antud nõusolek väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 14 lõike 1 punkti a ja Beneluxi lepingu artikli 13 lõike 1 punkti a tähenduses, kui ei ole märgitud teisiti.

Artikli 10 lõige 1 on kohaldatav siiski ka sel juhul, kui liikmesriik on märkinud, et tema nõusolekut ei saa pidada antuks.

Artikkel 12

Veelkordne väljaandmine teisele liikmesriigile

1. Väljaandmise Euroopa konventsiooni artiklit 15 ja Beneluxi lepingu artikli 14 lõiget 1 ei kohaldata taotluse puhul isiku veelkordseks väljaandmiseks ühelt liikmesriigilt teisele.

2. Iga liikmesriik võib artikli 18 lõikes 2 märgitud teatamisel deklareerida, et väljaandmise Euroopa konventsiooni artikkel 15 ja Beneluxi lepingu artikli 14 lõige 1 on kohaldatavad ka edaspidi, välja arvatud siis, kui Euroopa Liidu liikmesriikide vahelise väljaandmise lihtsustatud korda käsitleva konventsiooni⁽¹⁾ artiklis 13 on ette nähtud teisiti või kui asjassepuutuv isik nõustub tema veelkordse väljaandmisega teisele liikmesriigile.

Artikkel 13

Keskasutus ja dokumentide edastamine faksi teel

1. Iga liikmesriik määrab keskasutuse või, kui nii on riigiõigusega ette nähtud, keskasutused, kes vastutavad väljaandmistaoatluste, vajalike põhjendavate dokumentide ja muu väljaandmistaoatlusega seotud kirjavahetuse edastamise ning vastuvõtmise eest, kui käesoleva konventsiooniga ei ole ette nähtud teisiti.

2. Artikli 18 lõikes 2 märgitud teatamisel märgib iga liikmesriik asutuse või asutused, kelle ta on käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määranud. Ta teatab igast määramise puutuvast muudatusest hoiulevõtjale.

3. Väljaandmise taotlusi ja lõikes 1 märgitud dokumente võib saata faksi kaudu. Igal keskasutusel peab nende dokumentide edastamiseks ja vastuvõtmiseks olema faksiaparaat; keskasutus tagab, et seda hoitaks töökorras.

4. Selleks et edastamisel tagada autentsus ja konfidentsiaalsus, peab faksi seadme kasutamisel käesoleva artikli sätete rakendamiseks töötama keskasutuse faksi seadmega ühendatud kodeerimis-seade.

Liikmesriigid konsulteerivad üksteisega käesoleva artikli sätete rakendamiseks vajalike meetmete osas.

⁽¹⁾ EÜT C 78, 30.3.1995, lk 1.

5. Selleks et tagada väljaandmise dokumentide autentsus, kinnitab taotleja liikmesriigi keskasutus oma taotluses, et asjakohase taotluse põhjendamiseks edastatud dokumendid vastavad originaalile, ja märgib lehekülgede numeratsiooni. Kui taotluse saanud liikmesriik seab dokumentide originaalile vastavuse kahtluse alla, on tema keskasutusel õigus nõuda taotluse esitanud liikmesriigi keskasutuselt originaaldokumentide või nende tõestatud koopiade esitamist diplomaatiliste või muude vastastikku kokkulepitud kanalite kaudu mõistliku tähtaja jooksul.

Artikkel 14

Lisainformatsioon

Iga liikmesriik võib artikli 18 lõikes 2 märgitud teatamisel või mõnel muul ajal deklareerida, et tema suhetes teiste sama deklaratsiooni teinud liikmesriikidega võivad nende liikmesriikide kohtuorganid või muud pädevad asutused vajadusel esitada taotluse otse tema kohtuorganitele või mõnele muule väljaandmise taotluse kohase isiku suhtes algatatud kriminaalmenetluse eest vastutavale pädevale asutusele lisainformatsiooni saamiseks kooskõlas väljaandmise Euroopa konventsiooni artikliga 13 või Beneluxi lepingu artikliga 12.

Sellise deklaratsiooni esitamisel märgib liikmesriik oma kohtuorganid või muud pädevad asutused, kes on volitatud edastama ja vastu võtma kõnesolevat lisainformatsiooni.

Artikkel 15

Autentsuse tõestamine

Väljaandmiseks edastatavate dokumentide või nende koopiade autentsust ei pea tõestama või muul viisil ametlikult kinnitama, kui seda ei ole selgesõnaliselt nõutud käesoleva konventsiooni, väljaandmise Euroopa konventsiooni või Beneluxi lepingu sätetega. Kui mainitud õigusaktidega seda siiski nõutakse, käsitletakse kõnealuste dokumentide koopiaid autentsetena, kui need on tõestanud originaali välja andnud kohtuorgan või artiklis 13 märgitud keskasutus.

Artikkel 16

Transiit

Kui transiit toimub läbi ühe liikmesriigi territooriumi teise liikmesriiki väljaandmise Euroopa konventsiooni artiklis 21 ja Beneluxi lepingu artiklis 21 ettenähtud tingimustel, kohaldatakse järgmisi sätteid:

- a) transiidi taotlus peab sisaldama küllaldaselt informatsiooni, selleks et transiiti võimaldav riik jõuaks taotlust hinnata ja võtta väljaantava isiku transiidiks vajalikke piiravaid meetmeid.

Selleks on küllaldane järgmine informatsioon:

- väljaantava isikut tõendavad andmed,
- vahi alla võtmise määruse, muu samaväärset õiguslikku toimet omava dokumendi või täitmisele pööratava kohtuotsuse olemasolu,
- õigusrikkumise iseloom ja õiguslik määratlus,
- õigusrikkumise asjaolud, sealhulgas aeg ja koht;

- b) transiidi taotluse ja punktis a ettenähtud informatsiooni võib saata transiiti võimaldavale liikmesriigile mis tahes üleskirjutust jätkuval moel. Transiiti võimaldav liikmesriik teeb oma otsuse teatavaks samal moel;

- c) kui vahemaandumisteta kavandatud veol õhu kaudu toimub lennugraafiku väline maandumine, annab taotluse esitanud liikmesriik transiiti võimaldavale liikmesriigile punktis a ettenähtud informatsiooni;

- d) kui käesoleva konventsiooni sätetest, eelkõige artiklitest 3, 5 ja 7 ei tulene teisiti, kohaldatakse ka edaspidi väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 21 lõikeid 1, 2, 5 ja 6 ning Beneluxi lepingu artikli 21 lõiget 1.

Artikkel 17

Reservatsioonid

Käesoleva konventsiooni suhtes ei tohi teha reservatsioone, välja arvatud juhul, kui need on konventsioonis selgesõnaliselt sätestatud.

Artikkel 18

Jõustumine

1. Käesolev konventsioon kuulub liikmesriikide poolt vastuvõtmisele kooskõlas nende põhiseadusest tulenevate nõuetega.

2. Liikmesriigid teatavad Euroopa Liidu Nõukogu peasekretärile konventsiooni vastuvõtmiseks vajaliku põhiseadusest tuleneva menetluse lõpuleviimisest.

3. Konventsioon jõustub 90 päeva möödumisel kuupäevast, mil viimasena selle formaalsuse täitnud riik (kes on nõukogu käesoleva konventsiooni koostamise akti vastuvõtmise kuupäeval Euroopa Liidu liige) sooritab lõikes 2 märgitud teatamistoimingu.

4. Kuni käesoleva konventsiooni jõustumiseni võib iga liikmesriik lõikes 2 märgitud teatamistoimingu sooritamisel või mõnel muul ajal deklareerida, et see konventsioon on tema suhtes kohaldatav suhtes teiste sama deklaratsiooni teinud liikmesriikidega. Mainitud deklaratsioon jõustub 90 päeva möödumisel selle hoiuleandmise kuupäevast.

5. Käesolev konventsioon on kohaldatav ainult nende taotluste suhtes, mis esitatakse pärast selle jõustumise kuupäeva või pärast selle kohaldamise alguskuupäeva taotluse saanud riigi ja taotleva riigi vahelistes suhetes.

Artikkel 19

Uute liikmesriikide ühinemine

1. Käesolev konventsioon on ühinemiseks avatud kõigile riikidele, kellest saavad Euroopa Liidu liikmesriigid.

2. Euroopa Liidu Nõukogu koostatud konventsiooni tekst ühineva riigi keeles on autentne.

3. Ühinemiskirjad antakse hoiule hoiulevõtjale.

4. Konventsioon jõustub sellega ühineva riigi suhtes 90 päeva möödumisel tema ühinemiskirja hoiuleandmisest või konventsiooni jõustumiskuupäeval, kui see ei ole mainitud 90päevase tähtaja möödumisel veel jõustunud.

5. Kui käesolev konventsioon ei ole teatava liikmesriigi ühinemiskirja hoiuleandmise ajaks veel jõustunud, kohaldatakse ühineva liikmesriigi suhtes artikli 18 lõiget 4.

Artikkel 20

Hoiulevõtja

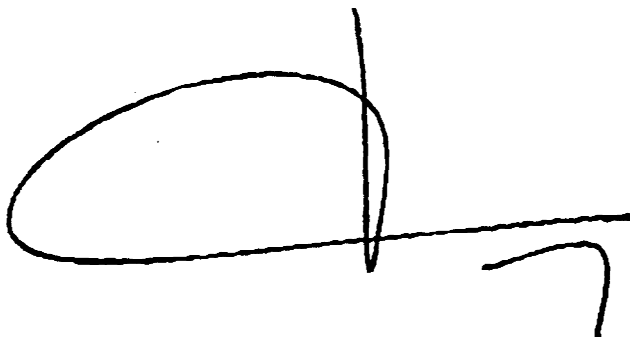
1. Käesoleva konventsiooni hoiulevõtja on Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär.

2. Hoiulevõtja avaldab *Euroopa Ühenduste Teatajas* informatsiooni vastuvõtmiste, ühinemiste, deklaratsioonide ja reservatsioonide kohta, samuti muud käesoleva konventsiooniga seotud informatsiooni.

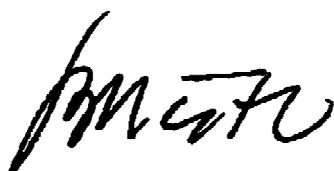
Selle kinnituseks on täievolilised esindajad käesolevale konventsioonile alla kirjutanud.

Koostatud ühes eksemplaris hispaania, hollandi, iiri, inglise, itaalia, kreeka, portugali, prantsuse, rootsi, saksa, soome ja taani keeles, kusjuures kõik tekstid on võrdselt autentsed; käesolev originaal antakse hoiule Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi arhiivi. Peasekretär edastab selle tõestatud koopia igale liikmesriigile.

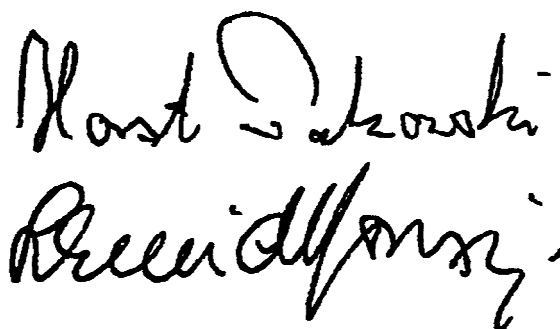
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

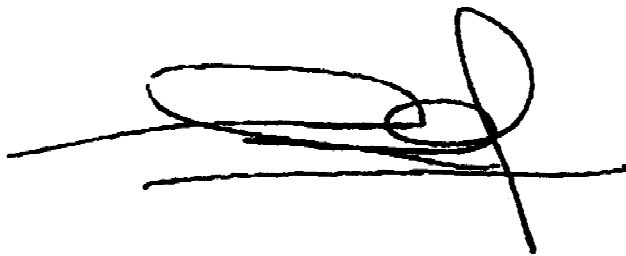
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

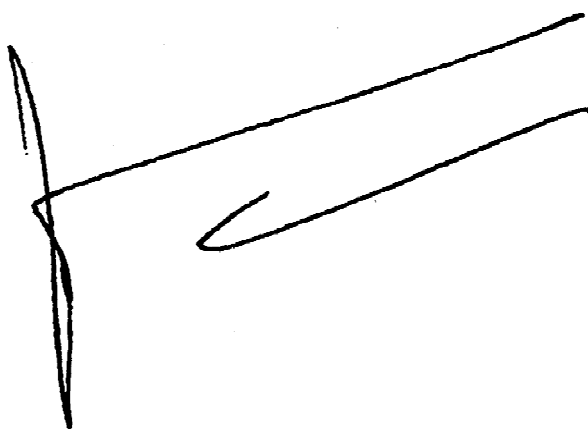
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

A stylized handwritten signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

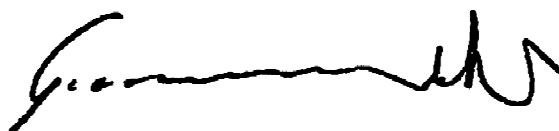
Pour le gouvernement de la République française

A handwritten signature featuring a large, sweeping 'L' shape with a vertical stroke on the left and a horizontal stroke on the right.

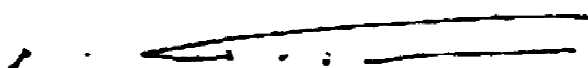
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Noel Owen'.

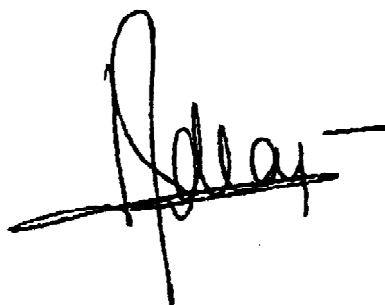
Per il Governo della Repubblica italiana

A handwritten signature in cursive script, appearing to read 'Giuseppe'.

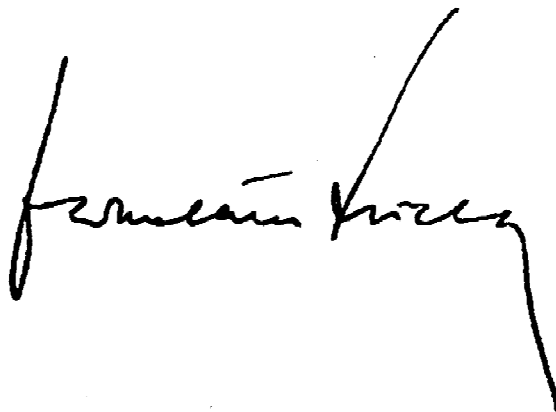
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature consisting of a series of horizontal strokes and dots.

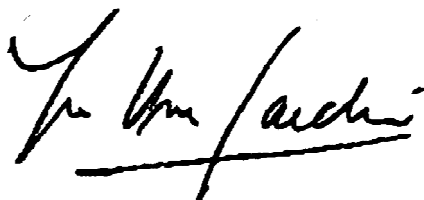
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H. de Vries', written over a horizontal line.

Für die Regierung der Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Franz Kersch', written in a cursive style.

Pelo Governo da República Portuguesa

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. M. Sanches', written over a horizontal line.

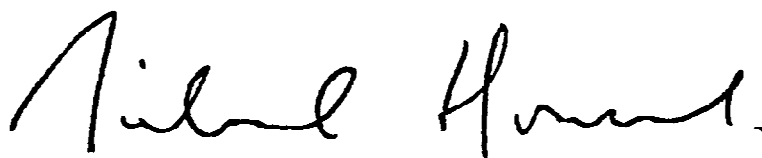
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Kari Hänninen', written in a cursive style.

På svenska regeringens vägnar

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'D. Cameron', written in a cursive style.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Nigel Houn', written in a cursive style.

—

LISA

Varjupaigaõiguse ühisdeklaratsioon

Liikmesriigid deklareerivad, et käesolev konventsioon ei piira varjupaigaõigust liikmesriikide põhiseadustega tunnustatud ulatuses ja ei sea liikmesriikidele piiranguid ka 28. juuli 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni (konventsiooni on täiendatud 28. septembri 1954. aasta konventsiooniga kodakondsuseta isikute seisundi kohta ja 31. jaanuari 1967. aasta protokolliga pagulasseisundi kohta) sätete rakendamisel.

Taani, Soome ja Rootsi deklaratsioon käesoleva konventsiooni artikli 7 kohta

Taani, Soome ja Rootsi kinnitavad kooskõlas Schengeni lepinguga liitumise läbirääkimistel märgituga, et nad ei käsitle suhetes teiste võrdset kohtlemist tagavate liikmesriikidega väljaandmise Euroopa konventsiooni artikli 6 lõike 1 alusel tehtud deklaratsioone alusena keeldumiseks nende elanike väljaandmisest, kes on pärit Põhjamaade hulka mittekuuluvatest riikidest.

Deklaratsioon kodanike kontseptsiooni kohta

Nõukogu võtab teadmiseks, et liikmesriigid kohustuvad kohaldama iga liikmesriigi kodanike suhtes Euroopa Nõukogu 21. märtsi 1983. aasta kohtulikult karistatud isikute üleandmise konventsiooni selle artikli 3 lõike 4 tähenduses.

Esimeses lõigus mainitud liikmesriikide kohustumine ei piira käesoleva konventsiooni artikli 7 lõike 2 rakendamist.

Kreeka deklaratsioon artikli 5 kohta

Kreeka tõlgendab käesoleva konventsiooni artiklit 5 selle lõike 3 seisukohalt. Selline tõlgendus tagab vastavuse Kreeka põhiseadusega, milles:

- selgesõnaliselt keelatakse vabaduse kaitsmise eest jälitatavate välismaalaste väljaandmine
 - ning
 - tehakse vahet poliitiliste ja niinimetatud segatüüpi õigusrikkumiste vahel, mille puhul normid on erinevad.
-

Portugali deklaratsioon väljaandmise kohta, mida taotletakse eluaegse vabadusekaotusega või vabadust piirava julgeolekumeetme kohaldamisega karistatava õigusrikkumise alusel

Olles väljasaatmise Euroopa 1957. aasta konventsiooni suhtes esitanud reservatsiooni selle kohta, et ta ei anna välja isikuid, kelle väljaandmist taotletakse eluaegse vabadusekaotusega või vabadust piirava julgeolekumeetme kohaldamisega karistatava õigusrikkumise alusel, märgib Portugal, et kui väljaandmist taotletakse eluaegse vabadusekaotusega või vabadust piirava julgeolekumeetme kohaldamisega karistatava õigusrikkumise alusel, siis kooskõlas tema konstitutsioonikohtu tõlgendatud Portugali Vabariigi põhiseaduse asjakohaste sätetega annab ta isiku välja ainult sel juhul, kui ta peab piisavaks taotleva liikmesriigi kinnitusi selle kohta, et kooskõlas tema õigusaktide ja kohtupraktikaga soodustab see liikmesriik halastusmeetmete võtmist kohtuotsuste täideviimisel, mida väljaandmise taotluse kohase isiku suhtes võib teha.

Portugal kinnitab uuesti kohustuste siduvust, mis tulenevad olemasolevatest rahvusvahelistest lepingutest, milles ta on osaline, eeskätt Portugali Schengeni lepingu rakendamise konventsiooniga liitumise konventsiooni artiklist 5.

Nõukogu deklaratsioon käesoleva konventsiooni edaspidise muutmise kohta

Nõukogu deklareerib, et:

- a) ta peab vajalikuks liikmesriikide informatsiooni alusel järgmiste küsimuste perioodilist läbivaatamist:
 - käesoleva konventsiooni rakendamine,
 - käesoleva konventsiooni toimimine pärast selle jõustumist,
 - liikmesriikide võimalused muuta reservatsioone, mida nad on esitanud käesoleva konventsiooni raamistikus, väljaandmise või reservatsioonide kehtetuks tunnistamise tingimuste lihtsustamiseks,
 - liikmesriikide vahelise üldise väljaandmise korra toimimine;
 - b) ühe aasta möödumisel käesoleva konventsiooni jõustumisest ta kaalub, kas Euroopa Ühenduste Kohtule tuleks anda jurisdiktsioon.
-